

Jeg har fremdeles andre Betæneligheder, f. Eks. med Hensyn til § 4 om Erstatningspligten. Jeg er der enig med det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck). Det gaar vist ikke an at slaa fast, at naar private tørne mod noget af Statens faste Værker, skulle de have Erstatning, hvis der foraarsages Skade. Rende vi Panden imod, maa vi selv tage Skade for Hjemgæld. Saadan synes jeg, det burde være i dette Forhold, naar man da har foretaget de Sikringsforanstaltninger, det overhovedet lader sig gøre at træffe. Jeg kan godt se, at de to Bugserdampere, man vil anskaffe dernede, ikke ere absolut tilstrækkelige i alle Tilfælde, men saa bør vi gøre mere, hvis vi endelig skulle bygge Broen, og træffe de bedst mulige Sikringsforanstaltninger for at hjælpe Skibsfarten — den kan være generet nok endda ved at skulle indskrænkes til et forholdsvis smalt Løb i dette forholdsvis store og stærkt besejlede Farvand. Men Erstatningspligten tror jeg rigtignok, vi maa komme bort fra. Jeg vil derfor tilraade at stemme for Mindretallets principale Forslag om, at § 4 udgaar. Skulde det ikke blive vedtaget, kan jeg ogsaa stemme for det subsidiære Ændringsforslag, men jeg har rigtignok nogen Betænelighed ved dette Forslag, som gaar ud paa, at der kun skal betales Skadeserstatning, naar Skaden sker under Bugsering. Jeg er nemlig bange for, at det vil tage betydeligt mere med sig trods Lovens Ordlyd. Jeg er ikke sikker paa, at man ikke efter den almindelige Lovgivnings Regler alligevel vil kunne finde et lille Støttepunkt i denne Bestemmelse til ogsaa at betale Skadeserstatning i anden Anledning, og at Bestemmelsen derfor ikke er fyldestgørende.

Jeg er ikke enig med det ærede Medlem fra Ærøskøbing (Frederiksen) i hans Betragtning over Erstatningsspørgsmaal, tværtimod, jeg mener, vi ville være udsatte for betydelige Udgifter paa dette Omraade. Det ærede Medlem mente, at det i dette Forhold var den svage, som fik paalagt Bevisbyrden, og at det vilde medføre, at der saa godt som ikke vilde blive betalt Erstatning. Men Erfaringen gaar i modsat Retning, jeg kunde næsten føje til, heldigvis! Vore Domstoles Afgørelser og Domsafsigelser synes mig at gaa i den Retning, at netop den svage tages der Hensyn til. Hvis man ser paa Udfaldet af de Sager, som vi have en hel Del af, hvor det gælder Forholdet mellem Livsforsikringselskaber og Interessenterne

eller andre Interessentskaber og deres Interessenter, viser det sig, at en Dom næsten aldrig gaar den private Sagsøger, den svage i saadanne Sager, imod. Nej, man skønner let som saa: Den svage, den, der er daarligt stillet, ville vi ikke gøre Uret, saa maa hellere den bedre stillede eller i dette Tilfælde Staten betale. Saadan tror jeg, det vil gaa, og jeg tror, at vi ville være udsatte for meget store Erstatningskrav, hvis § 4 bliver staaende.

Med Hensyn til Møens-Routen kan jeg ikke være enig med det ærede Medlem fra Stege (L. Jessen). De Undersøgelser, der ere anstillede, gaa ud paa, at den Route vil blive for dyr. Jeg tror heller ikke, det ærede Medlem fra Ærøskøbing (Frederiksen) har Ret, naar han mener, at der var mindre Fare for Skibsfarten ved at besejle dette Farvand. I Grønsund vil det være umuligt at bygge en Tunnel, dertil bliver Dybden og de deraf følgende Stigninger for betydelige. Man vilde da være henvist til at bygge en Bro dernede, og den vilde have de samme Ulemper for Skibsfarten, og med Hensyn til Isdriften vil Forholdet blive det samme som ved Storstrømmen. I det hele vil denne Route blive for dyr og for lang. Den bliver sikkert nok aldrig bygget.

Som jeg sagde før, synes det mig, at denne Sag endnu burde befinde sig paa Overvejelsernes Stadium, saa at den ikke nu kan finde sin Afgørelse, og jeg synes, at den højtærede Minister maatte være meget betænkelig ved at føre en Sag af saa stor finansiel Rækkevidde som den igennem, hvis det kun skulde ske med et saa ringe Flertal i Folketinget, som kan paaregnes. Jeg tror, man maa betænke sig mere end to Gange, førend man paa dette Tidspunkt stemmer for denne Sag. Jeg vil fraraade at gøre det, og jeg vil selv stemme imod Sagens Vedtagelse her ved tredie Behandling.

Jensen-Sønderup: Det er ubestridelig det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. T. Nielsen), der har ført Hovedangrebet paa det foreliggende Lovforslag. Der er ganske vist andre ærede Medlemmer, der enten høre til det samme Mindretal eller ere selvstændige Mindretal, som ere imod Forslaget, men jeg kunde fristes til at sige, at det er mer eller mindre af lokale Grunde, at de paagældende Medlemmer ere imod Forslaget. Men for det ærede Medlem for Horsens Landkreds stiller det sig saaledes, at han i Virkeligheden er imod selve Bygningen af en fast